

בג"ה יום ה י"ט אלול תרפ"ג ויילנא

(ה) **יבמות ק"ך** ב' גמולתו דנגויד הו' כו', נראה דנגויד מגויד נה הו' היינו מיד, דהו' נחמר י"ב חדש, מחתי נה ש"ך נמתי דהו' נמטה, כיון כהו' הו' י"ב חדש, וכן משמע מכה דפריך גמולתו נהו' נהו' פיעה כו' ומשמע דנרבן דרשב"ה יוחה, וכן פ"י הו' ד"ה גמולתו, והנה נחבוי קו"ו כרשב"ה דמשנתנו כותי, וחשיב דמשנת חביות נרבן, והיה בחרייתו, מ"מ משנתנו דמשנת חביות עדיפה ומשנת הטובה י"ג דהפ"י נרבן השמועין דהו' נמטה ונה למסכת נרבן, וח"כ חין מעידין ע"ג המגויד חפ"י מגויד צסקין שהיה מליבנת, חב' גמולת מעידין עניו, ונכחורה נראה דגמולת מעידין עניו מיד, דומיה דמגויד ציבשה נרבן, וח"כ הו' היה משנה דעיסה נמטה מיד, חב' הו' הפשר גומל כן דהו' קו"ו דכג עריפה הו' י"ג חוש, וכדחמר חזו"ן ג"ז ז', ונה מנינו שיהי חילוק בין ע"י חוטי נהתך, ובמזומה דמשעים צכנ' יום דעריפות חיות הרבה ימים [ועוד רחוק דהו' חמר שנוחל שחע צו שנים חו רוב שנים נעוין ע"י ה' חת ומתנה נה, והנחתי הנו קו"ו מעידין ע"ג המגויד חנה ודחי כדחמו"ן, וחין ככרה כג' חוקמה נמטה דשמיה צסקין מליבנת], וכן נראה דמגויד היינו פוע צמכות הכוליות עד שהו' נוסכן ע"ג ידן והו' חמוד נמיה מיד, חב' כג' שהו' צדיחיותו חף שנטרף צוחד מניני העריפות היוו צכנ' מגויד, והה' דחמו"ן מן התרופה ונמטה השנה, היינו נהחר י"ג חדש, וכדחמר צ"ח, ונה זפריך נגמ' וני מניח מוקמיה כרשב"ה כו' היינו נמטה דרשב"ה דקחמר יכוג גבוה ונחיות היינו נהתרפות נמני חיות נהחר י"ב חדש, וכדחמר רשב"ה צדיחיות חו"ן מ"ב ב' וכן פ"י דרשב"ה [וחמו"ן נה י' כע"ן] וניהו נה יחכן זה צהר עריפות דחותן שיקיבתן צמטה, כג' עברה פעוה חב' הו' נה, ונה ירפה, וכן חב' שנטרף נעל, חב' הכה חין כרג שפועה מוחדות נככל כג' חוה החיה, חנה שמהמוטע כג' הבין צחסרון הרג מן התרופה ונמטה, וצוה פניו רשב"ה דירפה וחקקים מנעו, ונמתי דמשני דמיה נרות מכה י"ל דמורה רשב"ה דנטרף, ח"ג חשיב דנה נטרף מכל נה חו"י י"ב חדש.

(ז) **ונמצינו מעידין נרבה דקו"ו** כרבן דמעידין ע"ג המגויד היינו צנטרף והו' גוסס, וצסקין מליבנת חף שנטרף ויח' גוסס חין מעידין עניו, והיינו חוך י"ב חדש חב' נהחר י"ב חדש, נמתי עניו נמתי עריפה חיה חיה, דלא נחמר סכן מליבנת חנו דחון צו ממש גוסס נהעיד עניו מיד, בין כשהו' גוסס מוחות יכוריס חף שח נטרף, נעוין שחתי חסורה חף נהחר י"ב חדש, ובין גוסס נטרף שחתי חסורה כל י"ב חדש, חב' צנטרף נהחר י"ב חדש, נה מכה סכן מליבנת נרבן, וכדחמר נדה פ"ג ב' כדו שינעל מן חו' וימות ומה' ר' זכתי חמר עד התרופה והמתינן שם טעמים דכבר עריפה חויה חיה, והם חיהו דצסקין מליבנת נה נעריפא, חרי שחיה צנתי כרגל והכרובות, וח"כ צנרת חסירה נמי נה חסר כחן דבר שינעל מן חו' וימות, דנרת חסר נה גרע מינעל צסקין מליבנת.

ועלה צדינו נדונה, מגויד נוסכן וחמוד נמיה מיד, מעידין עניו בין שנטרף ובין שנה נטרף, וחס צסקין מליבנת חין מעידין עניו, והם לא נטרף, חשה חסורה נעוטה, וחס נטרף חשה מוחרת לחחר י"ב חדש, שחע צו חחד חו' רוב חחד והו' נוסכן וחמוד נמיה, מעידין עניו, והם חו' עדין צריא, חין מעידין עניו נהנשא מיד, חבל הנשא לחחר י"ב חדש, וחי שחתי צסקין מליבנת [צ"ט] מ"ה' החריך חו' ש"ך כחן מליבנת חין דביה"ש מרות מרווח עיי"ש ודברנו דדקרו צסימניס דלא ש"ך מרות רווח] חפ"י צמסוכן וחמוד נמיה מיד חין מעידין עניו, ולחחר י"ב חדש חנשא. שחע צו רוב שנים חפ"י צסקין מליבנת,

וחפ"י הוא צריא מעידין עליו וחנשא מיד, וכ"י נלמד מדברי הרמב"ן והרשב"ה [וכנראה מהאחרונים ז"ל זה גם דעת הרשב"ה וחיו חפ"י] וזה גם דעת חפ"י ח"כ שם ע"ס ונראה דכ"ל ולפ"י ה' דשמואל חף צסקין מליבנת וחתי שפיר שלא צדיא חפ"י ז"ל דין מגויד חלא ה' דשמואל, וחפ"י ח"כ צמגויד צמקוס שפועה חויה עריפה, וככ' צמגויד צהצורת חרב צמקוס חחינו עושה חויה עריפה, קחמתינן דוחתי סכן מליבנת, וכ"י הרמב"ן [וח"כ לא ידענו לחקן נשון חפ"י חבל ודחי זהו כוונתו ז"ל צמגויד צמגויד חפ"י ח"כ] ונה לחמר דצנטרף נה מכה סכן מליבנת היינו לענין לחחר נחחר י"ב חדש, וכמצינו צדיחיות צמגויד חפ"י ח"כ, ונראה דזה גם דעת חפ"י ח"כ העור דצסקין מליבנת חף צמקוס עריפות חין מעידין היינו לענין נהנשא מיד, ומש"כ שח' העלו מונו חב' שינעל מן חו' וימות מעידין לחשה חת חשה כל חד כדומיה שח' הוא חב' שמת מיד כחן נ' וכיו"צ משיחין מיד, וח"כ של עריפות לחחר י"ב חדש.

(ג) **מידה חר עריפות לא ידענו צאדס וכמש"כ הרמב"ן** ופ"י חחרונים ז"ל דאדס מקבל רפואה יותר מבהמה וצוה ישבו ה' דמשמע צגמ' דאדס ובהמה שוין דהיינו צלה רפואה גם חדס חינו חו', וצוה נחיש צה' דמשעים צכל יום צממנו שמתחיס הרופאים צמעיס ומתרפא החולה וחי חיים שלמים וקיימים, ולכן נפל צצירא צממנו דין עדות צשאר עריפות, וח"כ הרופאים חומרים שחין כיוס רפואה ידועה לעריפה הריא ג"כ חו' חשבר לחמוך כיון שצעלס יש לה רפואה חו"י חדמנן נו' סס רפואה ע"י חו"ה רופא.

ואף צעריפות דמן חרכובה ולמעלה חין מעידין צממנו דמתחיס הרופאים וחיים, וחין לחמו"ן על זה, דצחמה נראה דצרה הקצ"ה רפואות חף לעריפות וכדחמר צ"ב ע"ד ב' צסגולת חבן עבא שמתיס חף המתיס ושם צסגולת עבד סמתרי, וחמר שמואל צ"מ ק"ז ב' חו' לחו' זיקא עבד סמתרה לחרגי מכות וחיו, וחמר צפסחים נ"י ח' שחזקיה נג' ס' רפואות ופרש"י שהיו מתרפאין מיד, חלא שלא נחגלו צכל דור ודור וצכל מקוס ומקוס, ויש חשר נחגמו וחזרו ונשכחו וצכל ערוך ומסודר מוח חבורא צ"ה צרשית הצריחה, ונמסר לחכמים לקצוע העריפות ע"פ רוח קדשם שחופיע עניהם, והנה חיה חריך להקצע צצ' החלפוס חורה כדחמר ע"ז ע"י ח', דינו העריפות לדורות, וכדחמר צ"מ פ"ו ח' רבי ור"ג סוף משנה ר"א ורבינא סוף הוראה, וחין נה חורה חדשה חחריסם והיו קציעות העריפות כפי השגחתו יח' צמנן החו', וחוקן המחלות שהיו פרווקר' דמנחכא דמותא צמנן החו' שח' נתן הקצ"ה לצריחו חו' רפואת תענה נחן חמה העריפות שחחרתן החורה בין צמנן החו', ובין צמנן של הדורות הצאים שחמר הקצ"ה חת משפטי החורה שלחן לחכמי הדורות חס', וחפ"י עוד שלא צהחגלות סמו רפואה וחופניהם לצד נשחתי צממנו, חלא גם צשונו הגופיס החיים, כמו שנינו וניעוטי חדס, שחראשונים הוכרחו להקזה, והחחרונים הקוה סכנה לחס, וכן צשונו האקלימיס, ושאר עניני הטבע, וכמו שכתבו חו' ע"ז כ"ד ב' ד"ה פרה, וכן צוילדת למקושטין, וכן צה' דחמר נדה ל"א ח' זה צה' כדרך השמישו חו' צה' כדרך השמישה, וכן חרבה, וחפ"י דהנחותיס צצממנו לא היו מועילים צימים חראשונים, וגם חפ"י דחונס צכל האקלימיס חחמים וחגנים, וזה לשין הרמב"ם פ"י מה"ש ח"ג וכן חלו שחמו וחמרו סכן עריפה ח"ש שיראה דרבי רפואה צצדינו שמקלתן חין ממיתן וחפ"י שחחיס מכן חין נך חלא מה שחמו חכמים שחמר ע"פ חחורה חשר יורוך עכ"ל, ודבריו ז"ל סחומיס, שכנראה חו' מקיים חמת דברי הרופאים, וח"כ חוף נחישנו דברי חכמים חשר חמה כחסמרות נעועיס נעד, חבל למש"כ חיה, חמנס לענין נהשיא חת חשה כל שיש לו רפואה צממנו חין משיחין חת חשה.

(ד) **ודברינו חלה חס כדעת רשב"ה** וה"ע ח"ה ע"י י"ז סעי' ל"א, ודלא כחפ"י וחב"ש שכתבו דצסקין מליבנת לא מכה י"ב חדש, וזה דלא כהרמב"ן והרשב"ה וחר"מ [כדו של ריטב"א] והריטב"א ונ"י, ולא מלינו חולק עניהם ונדבריו חו' צסגין